

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3827

Vragen van de leden **Teeven en Van Miltenburg** (beiden VVD) aan de minister van Justitie en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *daklozen die tegenwoordig bewapend zouden zijn*. (Ingezonden 22 juni 2009)

1

Heeft u signalen ontvangen van Openbaar Ministerie en politie over bewapening onder daklozen in de grote steden?¹ Is het waar dat er meer incidenten zijn met vuur- en steekwapens in opvangtehuizen van dak- en thuislozen?

2

Hebben de plegers van deze vermelde delicten altijd een problematische psychische gesteldheid?

3

Heeft u erover gedacht om bij de opvangtehuizen voor dak- en thuislozen te gaan werken met toegangscontroles?

4

Is het zinvol direct over te gaan tot vervolging bij het bezit van vuur- en steekwapens? Wordt door de opvangtehuizen melding gedaan aan de politie van incidenten en worden daarbij ook personalia van betrokken dak- en thuislozen doorgegeven?

¹ Trouw, 18 juni 2009: «Meeste daklozen zijn bewapend».

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 11 september 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 3214

1

Uit navraag bij enkele instanties blijkt vooralsnog geen stijging van het aantal incidenten met vuur- en steekwapens in opvanghuizen voor dak- en thuislozen.

Om een beter beeld te krijgen van de wijze waarop wordt omgegaan met incidenten en hoe vaak incidenten voorkomen, zal onderzoek worden gedaan naar de incidentenregistraties van opvanginstellingen. Daarnaast zal gekeken worden naar de beleving van veiligheid van de medewerkers in de opvang. Hierover is door het ministerie van VWS reeds overleg gevoerd met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de Federatie Opvang. Zij worden uiteraard bij het onderzoek betrokken.

2

Ik beschik niet over registraties om een cijfermatig onderbouwd antwoord op deze vraag te kunnen geven. In zijn algemeenheid geldt echter dat een groot deel van de

mensen die zijn aangewezen op de maatschappelijke opvang, in meer of mindere mate psychische problemen heeft. Vaak zijn die problemen er de oorzaak van dat zij een beroep op de maatschappelijke opvang moeten doen.

3

In eerste instantie is het veiligheidsbeleid, als onderdeel van het kwaliteitsbeleid, een verantwoordelijkheid van instellingen en gemeenten.

Bij de Federatie Opvang is navraag gedaan wat in de opvang gangbaar is met betrekking tot het veiligheidsbeleid. Voor de dag- en de nachtopvang geldt in het algemeen dat er een sluis wordt gehanteerd bij binnenkomst (in feite een toegangscontrole) en dat eigendommen moeten worden ingeleverd. Verder hebben opvanginstellingen regelmatig beveiliging in dienst. Er zijn goede afspraken met de politie. Tot slot krijgt het personeel training in het omgaan met agressie.

4

Ik acht het van belang dat bij het signaleren van illegale steekwapens en zeker bij vuurwapens door de instelling contact wordt opgenomen met de politie. Afhankelijk van de feiten en omstandigheden kan het

Openbaar Ministerie overgaan tot vervolging.

Het is aan de instellingen om een verstandige afweging te maken de politie er al dan niet in te betrekken. Een groot deel van de instellingen, houdt incidentenrapportages bij. Het komt voor dat incidenten gemeld worden bij de politie en dat een directie van een opvanginstelling aangifte doet van geweldsdreiging. Een landelijk overzicht is er op dit moment niet. Het onderzoek, genoemd in het antwoord op vraag 1, zal hier meer duidelijkheid over moeten geven.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.